ANUL III. — Nr. 778 EDIȚIA A DOUA VINERI, 22 MARTIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucurescî la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate poștale.

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuîb streîn în casă. — V. Alexandri

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.

Inserțiunile și Reclamele ... linia
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare ... chioșcul la ... Bd. 111, Boulevard St. Michel

UN NUMĔR VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștî, 21 Martie 1891

COLEGIUL STĂPÂNIREI

Suntem în mijlocul fierbereĭ electorale și avem, prin urmare, prilejul de a observa cu deamĕnuntul modul cum candidațiĭ lucrează asupra colegiilor și de a pune în evidență unele detaliĭ cu totul caracteristice.

Orĭ-cine a putut să vază, din diferitele candidaturĭ puse înainte până astăzĭ, că opoziția — orĭ de ce culoare ar fi—afară de județele Iașĭ, Roman, Prahova și poate încă unul saŭ două, nu pune candidațĭ la colegiul al III-lea.

Pentru ce? Pentru că colegiul al III-lea este socotit de toate partidele vechĭ — acĭ numĕrăm și pe junimiștĭ maĭ cu seamă ca partidă veche—ca o proprietate inviolabilă a guvernuluĭ, orĭ-care ar fi el.

Și, să se noteze un lucru: colegiul al III-lea este judecat ast-fel acum, după treĭ anĭ de la nenorocitele rĕscoale țărăneștĭ, aĭ căror urzitorĭ se îngroziseră eĭ înșĭ-șĭ, când vĕzură unde poate ajunge furia uneĭ mulțimĭ desnădăjduite, când mizeria o face să se aprindă la sfatul ipocrit al vr'unuĭ panglicar fără scrupul.

După treĭ anĭ, boeriĭ par a fi uitat momentul de groază prin care țăraniĭ ĭ-aŭ făcut să treacă. Și, dacă junimiștiĭ, la începutul carieriĭ lor de partid de guvernămînt, aŭ crezut că vor astupa gura flămînzilor de la sate cu *Monitorul Oficial* plin de proiecte de reforme; azĭ și lor le-a trecut frica, azĭ și eĭ șĭ-aŭ revenit în fire, fire de boierĭ, carĭ sunt încredințațĭ, că maĭ curênd se civilizează țăraniĭ cu trăgătorile, cu gloanțele și cu baionetele, de cât cu îmbunătățirĭ economice, cu îmbunătățirĭ culturale.

Astă-zĭ, prin urmare, colegiul țărănesc este de o potrivă deconsiderat și batjocorit de toate partidele.

Conservatoriĭ bătrânĭ de la guvern, carĭ aŭ foarte puținĭ partizanĭ în țară, caută să scoată deputațĭ aĭ colegiuluĭ al III-lea pe o sumă de indivizĭ cu desĕvêrșire nulĭ, saŭ cu totul compromișĭ, căcĭ aceștia formează grosul majorităților de guvernămînt, saŭ zestrea guvernamentală.

Fiind-că însă sunt județe în carĭ guvernul nu e sigur de izbândă și are nevoie de a încheia alianțe saŭ compromisurĭ cu opoziția, avem prilejul de a asista la următoarea tocmeală caracteristică:

Guvernul: Câte locurĭ ne dațĭ?

Opoziția: Vĕ dăm treĭ: unul la colegiul I, unul la al II-lea și al III-lea. Nouă ne rĕmân 8 locurĭ.

Guvernul: Va să zică nu dațĭ de cât doĕ locurĭ?

Opoziția: Cum doĕ? Dar colegiul al III-lea?

Guvernul: Glumițĭ. Cum putețĭ să 'mĭ dațĭ un lucru, care 'mĭ aparține de drept?

Așa a tratat guvernul cu D. Mârzescu la Iașĭ, așa la Buzĕŭ, așa la Piatra, așa în toate județele în carĭ s'a încheiat pactul rușinos al guvernuluĭ cu liberaliĭ-naționalĭ.

Ce reese din aceasta? Reese că țăraniĭ sunt și azĭ, după atâția anĭ de la împroprietărirea lor; după 25 de anĭ de așa numit regim constituțional și parlamentar, tot o cantitate neglijabilă, tot o clasă desmoștenită, de durerile și aspirațiile căreia boierilor de la cârmă nu le pasă.

Dar liberaliĭ-naționalĭ, dar junimiștiĭ, dar concentrațiĭ, dar pakiștiĭ aŭ eĭ maĭ multă stimă, maĭ multă tragere de inimă pentru țăranĭ? Nicĭ de cum: față cu țăraniĭ politicianiĭ noștri vechĭ nu se împart în partide deosebite. Toțĭ la un loc formează un singur și nedespărțit partid: acel al stăpânilor.

Din această pricină am putut să vedem oamenĭ ca Ilie Dorobanțu, ca arhitectul Duca, ca Sandu Rășcanu și atâția alțiĭ, reprezintând — spre batjocura instituțiuneĭ parlamentare—colegiul al III-lea.

Din această pricină vedem azĭ candidațĭ de acelaș calibru din partea guvernuluĭ Florescu, pe când opoziția nicĭ nu pune candidațĭ la colegiul al III-lea în marea majoritate a județelor.

In toată această campanie electorală, cine vorbește de țăranĭ? Cine vorbește cu țăraniĭ? Cine, dintre candidațiĭ guvernuluĭ, se interesează de nevoile țăranilor și le arată mijloacele pe carĭ le va susține pentru a ușura aceste nevoĭ? Nimenĭ, absolut nimenĭ. Afară de doĭ-treĭ candidațĭ democrațĭ, nimenĭ n'a pomenit încă de țăranĭ în această campanie electorală.

Și cu toate aceste, tocmaĭ în această campanie chestia țerănească este maĭ la ordinea zileĭ; tocmaĭ acum — sub guvernul D-lor Catargiu-Vernescu — este, saŭ ar trebui să fie, timpul ca ceĭ carĭ vor să reprezinte colegiul al III-lea, să'șĭ iea angajamentul formal de a relua domeniul Coroaneĭ, furat cu nerușinare țăranilor de către Carol I.

Dar cine se gândește la aceasta?

Și în alegerile acestea, ca și în cele trecute, țăraniĭ — dușmanĭ de moarte aĭ Regeluĭ strein și hrăpăreț — vor fi reprezintațĭ în Cameră prin slugĭ de ale Regeluĭ.

Domniĭ boierĭ de la guvern uită însă un lucru: cu toată nepăsarea stăpânilor, asuprițiĭ se deșteaptă și va fi rĕŭ de boierĭ și maĭ cu seamă de Patronul Incoronat al lor, când colegiul al III-lea va eși din letargie și va înceta de a fi *colegiul stăpâniređ*.

Un democrat.

TELEGRAME

PARIS, 20 Martie. — *Gaulois* publică declarațiunile făcute de D-nu di Rudini corespondentuluĭ acestuĭ ziar. Primul ministru ar fi declarat că el este amicul Franțeĭ. Tripla alianță pe care lumea a voit să o considere ca o amenințare, a asigurat Europeĭ lungă perioadă de pace; ceea ce probează că ea nu amenință pe nimenĭ. Menținerea „statu-quoluĭ“ nu poate să displacă de cât acelora carĭ ar voi să se arunce în necunoscut.

Trebue, a zis D-nu di Rudini, ca pentru noĭ înșine, pentru Franța, pentru aliațiĭ noștriĭ, să depărtăm tot ceea ce ar putea compromite liniștea.

Politica simplă, sinceră și leală a Italieĭ va sfârși prin a depărta toate neînțelegerile; opinia publică a celor două țărĭ va înlesni înțelegerea, cea ce de altminterea este ușor căcĭ Italia nu are de cerut nimic Franciеĭ, ea nu cere de cât bunavoință mutuală, comunitatea intereselor va face restul.

BERLIN, 20 Martie. — Congresul hirurgilor s'a deschis; Doctorul Koch a asistat. Toțĭ oratoriĭ aŭ fost unanimĭ a declara că este nevoe să se continue experiențele cu kochina.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim-ministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Ce se petrece în Bulgaria

SOFIA, 20 Martie.— *Arestările continuă. Aproape toțĭ membriĭ însemnațĭ aĭ partiduluĭ ruso-fil aŭ fost arestațĭ, câțiva aŭ fost liberațĭ, alțiĭ sunt menținuțĭ în arest.*

Instrucția urmează cu activitate, dar nimic nu s'a comunicat încă.

Congresul Minerilor

PARIS, 20 Martie.—In ședința de azĭ a minerilor, Englezіĭ aŭ cerut ca delegațiĭ să aibă dreptul la un vot de mie de lucrătorĭ representanțĭ; Germaniĭ, Belgianiĭ și Franceziĭ aŭ combătut această moțiune cerênd votul pe naționalitate. Discuția a fost lungă, difusă, sgomotoasă câte o dată, ea va continua mâine.

PARIS, 20 Martie.—Congresul minerilor a fost primit la Primărie.

Președintele consiliuluĭ municipal a zis delegaților: Putețĭ discuta fără piedicĭ revendicările voastre. O discuțiune internațională a chestiunilor sociale constitue un mare progres care va permite să se ajungă la scopul propus; adică de a substitui arbitragiul rezbeluluĭ.

Delegațiĭ germanĭ și englezĭ aŭ respuns insistând asupra fraternitățeĭ popoarelor.

Situația în Bucovina

Când luă Bucovina, Austria se obligă prin tratat a menținea și apăra naționalitatea și biserica *statu-quo*, adică ea se obligă a îngriji de cultura națională și a nu lăsa să se atingă drepturile bisericeĭ din Bucovina.

In primiĭ anĭ după ocupațiune baronul Hadik făcu o statistică asupra Bucovineĭ scrisă în limba franceză. După acea statistică naționalitatea țăreĭ era cea română, afară de câte-va cătune din munțiĭ despre Galiția, locuite de Huțanĭ, afară de puține familiĭ armene și ovreeștĭ de prin tîrgurĭ. Biserica era cea ortodoxă, care avea moșiĭ întinse din daniile luĭ Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare, a Moviliștilor și a altor Domnĭ și boerĭ românĭ. De către biserică se întrețineaŭ și școlile monastireștĭ și câte-va școlĭ domneștĭ.

Impĕratul Iosif al II-lea secularizând moșiile monastireștĭ formă fondul bisericesc și înființă și maĭ multe școlĭ româneștĭ. Limba în administrație și justiție era cea românească, așa că noua stare de lucrurĭ nu se simțea tocmaĭ așa de mult.

Insă după moartea acestuĭ Impĕrat politica machiavelică a cabinetuluĭ din Viena dădu Bucovina în exploatarea Leșilor galițienĭ, care umplură țara de Evreĭ și puseră temelia pentru desnaționalizarea eĭ sistematică.

In locul limbeĭ române fu introdusă cea germană și leșască. *Nu puteaŭ fi funcționarĭ de cât numaĭ catoliciĭ; iar Româniĭ, chiar când voiaŭ să fie învĕțătorĭ, trebuiaŭ să treacă la catolicism.* Intre Prut și Nistru eraŭ cele maĭ înfloritoare sate de rezeșĭ, familiĭ din timpurile eroice ale Moldoveĭ. Aceștia fură maĭ întâĭ calicițĭ, iar apoĭ slavizațĭ. Cea maĭ mare parte a nobilimeĭ fu polonizată, iar biserica, singurul element maĭ democrat, fu ultragiată în cele maĭ sfinte drepturĭ, și dată sub stăpânirea anti-națională a Mitropolieĭ slave din Cavlovitz și în discreția încă maĭ anti-națională a catolicismuluĭ ruteano-polon din Galiția, care în scurt timp sĕrăci nobilimea națională și operă slavizarea populațieĭ dintre Prut și Nistru.

Anul 1848 deșteptă și în Bucovina conștiința drepturilor și a naționalitățiĭ. Tot meritul se cuvine familieĭ Hurmuzachi. Atuncĭ fu considerată ca o concesiune extra-ordinară înființarea pe lângă singurul liceŭ din Cernăuțĭ a uneĭ catedre de limba română pentru școlariĭ Românĭ. Catedra fu ocupată de neuĭtatul Pumnul, care făcu din ea un adevĕrat apostolat național. Tot atuncĭ reprezentanțiĭ nobilimiĭ și aĭ cleruluĭ, profitând de legenda invocată de Austria în timpul ocupăriĭ, cum că Bucovina în vechime a făcut parte din Transilvania,—cerură alipirea țăriĭ de Transilvania atât politicește cât și bisericește, și maĭ cerură și autonomia relativă a țăriĭ.

Se acordă o autonomie numaĭ cu numele; în realitate Bucovina rĕmase un apendice, o coadă a Galițieĭ, dupe cum comitele Goluchowsky, guvernatorul Galițieĭ, o numea chiar oficial. Incă pe la 1856 în școalele secundare școlariĭ românĭ învĕțaŭ religia dupe manuale catolice și în limba germană. Chiar predica trebuia să li se ție în limba germană.

La 1861 Austria fiind silită a-șĭ schimba natura absolutistă cu forma constituțională, fu și Bucovina recunoscută ca țară autonomă cu dieta eĭ. Ce-ĭ drept reprezentanțiĭ eraŭ în cea maĭ mare parte funcționarĭ, dară era totușĭ un pas mare înainte. La 1867 fură recunoscute și formal toate drepturile naționale și bisericeștĭ, carĭ le aveaŭ și cele-l'alte naționalitățĭ din imperiŭ, și consfințite prin articole prescrise de Constituțiune.

In acea epocă, foarte memorabilă în viața națională a Bucovineĭ, în țărișoara noastră se aflaŭ, după chiar statistica oficială, 320,000 Românĭ față cu 180,000 de toate cele-l'alte naționalitățĭ: Ovreĭ, Rutenĭ, Leșĭ, Nemțĭ, Ungurĭ și Lipovenĭ. Dacă Austria era sinceră cu prea credincioșiĭ eĭ Românĭ, aceștia astă-zĭ ar trebui să numere cel puțin 500,000 și să aibă o clasă numeroasă superioară în cultură. In loc de această statistică, cea maĭ nouă arată 180,000 de Românĭ față de 420,000 de alte naționalitățĭ. In loc de cultură avem sărăcie îngrozitoare, o nobilime ajunsă în sapă de lemn și cu o cultură comună, un cler în serviciile dușmanuluĭ bisericeĭ și naționalitățiĭ române, a guvernuluĭ.

Și cauza? Cauza este *că de la 1861 încoace s'a operat în contra Românilor, sub masca cea maĭ ipocrită și pe toate căile, un adevĕrat rĕzboiŭ de exterminare.*

Maĭ întâĭ Evreiĭ, cu drepturĭ depline și în toate susținuțĭ de guvern, puseră stăpânire pe toate orașele și têrgurile făcênd în acele localitățĭ imposibilă viața pentru Românĭ și imposibilă și formarea de centrurĭ de cultură națională prin orașe. Principele Gr. Sturza atinse în senatul Românieĭ chestiunea numaĭ cu vîrful degetelor. Dar ce va zice nobilul principe când se va convinge că din cele 800 fălcĭ dăruite de părintele sĕŭ creștinilor din Suceava, Evreiĭ trag folosul, fiind-că eĭ sunt stăpânĭ în consiliul comunal?

Dar nu le ajunseră orașele și têrgurile. Evreiĭ se năpustiră asupra satelor și ajutațĭ de justiția model, numită justiția nemțească, scoaseră cu încetul pe țăranĭ din pămênturile lor. Paralel cu eĭ operă *banca rusticală*, o instituțiune evreoleșască din Lemberg, care calici pe țăranĭ șĭ-ĭ sili să emigreze în mase marĭ.

Româniĭ dintre Prut și Nistru îșĭ perduseră limba, dar îșĭ păstraŭ conștiința de naționalitatea lor; iar ceĭ dintre Siret și Prut, din cauza contactuluĭ și a inteligențeĭ inherente Românuluĭ, vorbesc pe lângă limba lor și limba ruteană. Când se face statistica toțĭ acești Românĭ sunt trecuțĭ ca rutenĭ, pentru că funcționariĭ strĕinĭ iaŭ drept dovadă de naționalitate limba, care lor le convine, nu naționalitatea ce locuitoriĭ o declară. Și apoĭ aceștia n'aŭ nicĭ idee de scopurile ascunse ce se urmăresc în ast-fel de statistică, și nicĭ nu este cine să le deschidă ochiĭ, fiind-că guvernul austriac nimic nu pedepsește maĭ aspru de cât tentativele de a 'șĭ afirma drepturile saŭ a deștepta în ceĭ neștiutorĭ conștința de drepturĭ.

Ca consecință a uneĭ astfel de statistice este că în școlile poporale și prin bisericile acestor nenorocițĭ românĭ, se întroduce prin poruncă limba ruteană. Și guvernul în această politică *cinstită și româno-filă*, se servește de minune de nenumĕrațiĭ emisarĭ, funcționarĭ, învĕțătorĭ și preoțĭ rutenĭ; prin aceștia el a isbutit să creeze în Bucovina cel maĭ mare pericol național pentru Românĭ: *Rutenismul*, care necontenit se alimentează din chiar trupul națieĭ române prin școală, biserică și administrație.

Si lucru straniŭ. Pe când guvernul proceda astfel, tot el asmuța pe Românĭ în contra Rutenilor șĭ-ĭ speria cu Rusia, — și Româniĭ eraŭ așa de docilĭ, ca niște fiĭ credincioșĭ aĭ unuĭ guvern părintesc— că credeaŭ pe cuvînt, și în loc să caute a înlătura pericolul, atrăgênd la sine pe Româniĭ vorbitorĭ rutenește, eĭ prin un tratament batjocoritor îĭ împingeaŭ în brațele emisarilor rutenĭ din Galița. Si aceștia de mult aŭ știut a se organiza pe baze democratice și a atrage așa tot maĭ multă lume.

Dar guvernul, pentru a lucra maĭ nesupărat, întrebuință încă și alt mijloc meschin. Nobilimea română, scăpătată și în mare parte lipsită de conștiință națională, fu adormită prin tot felul de foloase personale și ținută ca se tacă față de streinătate saŭ chiar să laude *părintească* îngrijire a guvernuluĭ austriac; de altă parte, ca să arate față de mulțimea română o atitudine de matadorĭ diplomațĭ. Și această nobilime pretinde încă și azĭ a reprezenta interesele româneștĭ în nefericita Bucovină!

Ce să maĭ zic de cler, care în mare parte este strein de popor și care se consideră ca trăind din grația guvernuluĭ. Dar orĭ și ce sporire de leafă, orĭ și ce ajutor se dă pentru biserică din fondul bisericesc poartă tradiționala formulă: „Prin deosebita milostivire a Maiestățiĭ Sale vi s'a dat... saŭ... s'a acordat cutare sumă.“ etc.

Așa s'aŭ petrecut și așa se petrec lucrurile și astă-zĭ. Guvernul austriac cu o mână distruge tot ce este românesc, iar cu alta înădușe orĭ și ce suspin, orĭ și ce țipĕt de durere. Și la D-voastră se află oamenĭ, carĭ admiră și aplaudă procedarea guvernuluĭ nostru și se numĕră încă între fruntașĭ!!

Dacă guvrenul austriac ar fi fost și ar fi sincer față de Româniĭ bucovinenĭ, trebuia ca din mijloacele statuluĭ să înființeze școlĭ și institute de cultură româneștĭ, și aceasta conform legilor de la 1861 și 1867, chiar făcênd abstracție de la *statu-quo* din 1777.

Insă Româniĭ aŭ averea lor particulară, pentru scopurĭ de cultură națională, eĭ aŭ fondul bisericesc. Cum îl întrebuințează guvernul în contra Românilor ațĭ vĕzut numaĭ două exemple în corespondența trecută, domeniul Rădăuților și liceul din Suceava. Imĭ remâne să aduc multe alte cazurĭ, pentru ca să vedețĭ cine este guvernul austriac față de Româniĭ bucovinenĭ.

Sucevanu

PREMIILE ACADEMIEI

S'aŭ prezentat următoarele lucrărĭ pentru premiile *Academieĭ Române*:

Pentru premiul *Năsturel Herĕscu* (4000 leĭ) și *Heliade Rădulescu* (5000 l.)

1. *N. Cantuniar*, Istoria Universală a comerciuluĭ. Partea I: Istoria popoarelor orientale a Grecilor și a Romanilor. Partea II: Evul mediŭ. Partea III: Timpurile moderne. Craiova 1890, 3 vol. 8°.
2. *Căp. N. C. Constantinescu*, Curs de topografie, Bucureștĭ 1890, 1 vol. 8°.
3. *Căp. N. C. Constantinescu*, Armele de foc portative și tragerea lor. Bucureștĭ 1890, 1 vol. 8°.
4. *I. Nenițescu*, Puĭ de leĭ, poeziĭ eroice și naționale. Bucureștĭ 1891, 1 v. 8°.
5. *A. Naum*, Versurĭ 1878—1890, Iașĭ 1890, 1 vol. 8°.
6. *A. Naum*, Traducerĭ. Iașĭ 1890, 1 vol. 8°.
7. *I. L. Caragiali*, Teatru, ed. 2. Bucureștĭ 1890, 1 vol. 8°.
8. *I. L. Caragiali*, Năpasta, dramă în două acte. Bucureștĭ 1890, 1 vol. 8°.
9. *I. Gherea (C. Dobrogeanu)*, Studiĭ critice. Ediția 2-a. Bucureștĭ 1890, 1 vol. 8°.
10. *C. G. Disescu*, Curs de drept public Român. Drept constituțional. Vol. I și II. Bucureștĭ 1890. 2 vol. 8°.

11. *Smaranda Gârbea (Smara)*, Nuvele. Bucureştĭ 1890 1 vol. 8°.
12. *Smaranda Gârbea (Smara)*, Poesiĭ, ed. II-a, Bucureştĭ 1890. 1 vol. 8°.
13. *G. G. Meitani*, Studiĭ asupra Constituţiuneĭ Românilor din 1 Iulie 1866, fasc· XIII şi XIV. Bucureştĭ 1890. 2 vol. 8°.
14. *Gr. Ştefănescu*, Curs elementar de Geologie. Bucureştĭ 1890. 1 vol. 8°.
15. *Barbu Constantinescu, etc.* Carte românească de citire. Ploeştĭ 1890. 1 vol. 8°.
16. *Barbu Constantinescu*, Istoria sacră. Ploeştĭ 1890. 1 vol. 8°.
17. *Barbu Constantinescu*, Gramatica română. Ploeştĭ 1890. 1 vol. 8°.

— La concursul *Premiuluĭ Alexandru Ioan Cuza* de 10,000 leĭ, pentru care a fost publicat subiectul: *Istoria Românilor de la Aurelian până la fondarea Principatelor*, nu s'a prezentat niciĭ un concurent.

— Nicĭ un concurent nu s'a prezentat asemenea, nicĭ la *Premiul G. San-Marin*, de 1500 leĭ, pentru care a fost publicat subiectul: *Consideraţiunĭ asupra Comerţuluĭ Românieĭ cu ţările streine atât la Orient cât şi la Occident, începênd cu secolul XVI-lea până la anul 1860.*

— Pentru *Premiul Statuluĭ Lazăr* de 5000 leĭ pe 1891 s'a pus la concurs subiectul: *Igiena ţĕranuluĭ român. Locuinţa, încălţămintea şi îmbrăcămintea. Alimentaţiunea în diferite regiunĭ ale ţăreĭ şi în diferite timpurĭ ale anuluĭ.*

La acest concurs s'a prezentat patru manuscripte cu următoarele devise:

1. *Ajutorul cel maĭ sigur este acela pe carele însuşĭ ţi-l poţĭ oferi.*
2. *Lumină, maĭ multă lumină, acesta este ţipĕtul pasăreĭ al căreĭ cânt îl auzim în zorĭ; acesta ar trebui să fie şi al omuluĭ şi maĭ ales al copiluluĭ etc.*
3. *Este de dorit ca şi alimentarea muncitorilor noştri să se îmbunătăţească, precum trebue a se îmbunătăţi casa în care locuesc şi hainele cu carĭ se îmbracă. I. Ionescu.*
4. *Amicul agricultoruluĭ.*

— *Premiul Neuschotz* de 1500 leĭ, publicat pentru întîia oară în acest an, este destinat uneĭ cărţĭ scrise în limba română, cu conţinut ştiinţific care se va judeca maĭ meritorie printre cele publicate în aniĭ 1881 şi 1890.

La concursul acestuĭ premiŭ s'aŭ prezintat următoarele publicaţiunĭ.

1. *Dr. Val. G. Negrescu*, Despre frigurĭ, Bucureştĭ 1899, 1 broş. 8°.
2. *Dr. Val. G. Negrescu*, Mersul ultimelor epidemiĭ de variolă în ţară. Bucureştĭ 1889. 1 broş. 8°.
3. *Dr. Val. G. Negrescu*, Compendiŭ anuar de experimente, terapeutică şi remediĭ noĭ din 1889. Focşanĭ 1890. 1 vol. 8°.
4. *Al. Vasiliu*, Despre animalele domestice. Iaşĭ 1891. 1 br. 8°.

Din Tîrgovişte

Maĭ zilele trecute vizitând Mănăstirea Dealuluĭ, am găsit soldaţiĭ răzênd cu pietre inscripţiile de pe zidurile bisericeĭ, inscripţiĭ ce datez de zecimĭ de anĭ şi carĭ sunt făcute cu ocazia vizitărilor la acest monument a diferitelor persoane din Ţară.

De oarece m'a mirat aceasta, şi ştiind în acelaşĭ timp că biserica nu ţine de armată, am căutat să aflu care e pricina: mare îmĭ fu uimirea când auziĭ că maiorul, comandant al vênătorilor, a poruncit ştergerea inscripţiilor, şi aceasta pentru că la 25 corent D. general Budişteanu face inspecţie batalionuluĭ!! Aşa e că se potriveşte de minune? Generalul face inspecţie militarilor iar maiorul se prepară de aceasta, dărâmând biserica!

O aer curat al munteluĭ!...

* * *

Tot cu ocazia vizităriĭ Mănăstiriĭ Dealuluĭ am făcut o vizită şi la Mănăstirea Mărgineni unde este penitenciar de reclusiune.

Aci am aflat că sub guvernul precedent acestuia actual, a plecat de la ministerul de culte, ordinul de a se dărîma 2 turnurĭ de la Mănăstirea Mărgineni şi aceasta pentru a nu se cheltui o mică sumă spre a se repara acoperişul acelor turnurĭ a căror zidărie e bună şi solidă.

Turnurile împreună cu biserica sunt o frumuseţe maĭ cu seamă în mijlocul aceluĭ loc pierdut în singurătatea văilor şi a pădurilor!

In orĭce altă ţară din lume acel ce ar ordona dărîmarea unor asemenea monumente ar fi socotit ca neposedând toată raţiunea.

La noĭ însă, în loc să considerăm ca sfîntă fiecare piatră pe unde aŭ călcat străbuniĭ noştri, dărîmăm monumente ce numaĭ ele formează adevĕrata istorie a ţăriĭ! După ce că nu clădim maĭ nimic, dar ceea ce am apucat de la strămoşĭ lăsăm peiriĭ, privind cu nepăsare cum pe fiecare zi şi pe rînd, unul câte unul, dispar în întunericul trecutuluĭ *monumente* ce atest existenţa figurilor nobile şi măreţe ce ne-a transmis împreună cu ele această dulce şi frumoasă ţară.

Rugăm dar pe actual ministru de culte a reveni asupra deciziuneĭ luate de predecesorul sĕŭ, lăsându-ĭ acestuia numaĭ regretul că nu a putut să aibă timpul a 'şĭ vedea opera îndeplinită, iar ţăriĭ conservându-ĭ un monument ce-ĭ aparţine; binevoind D. ministru în acelaş timp a dispoza o mică sumă pentru repararea luĭ.

BALUL DIN TURNU-MĂGURELE

Prin întâmplare mĕ găseam în Turnu-Măgurele la 16 Martie curent. Auzind zvonindu-se că, seara, corpul didactic din acel oraş dă un bal în folosul copiilor săracĭ, — nu m'am putut abţine de a nu merge.

De sală nu zic alt-ceva de cât că pentru prima dată am vĕzut un ast-fel de aranjament adevĕrat românesc. Era, pot zice, o expoziţie de manufacturĭ naţionale, ce ornaŭ muriĭ săleĭ într'un mod aşa de artistic, în cât îţĭ dedea aspectul unuĭ tabloŭ de un pictor maestru în combinarea culorilor.

In sală vĕzuĭ pe D-niĭ: Colonel Bengescu, maiorĭ Dimitrescu şi Stoenescu, cu Doamnele, precum şi tot corpul ofiţeresc din garnizonă. Dintre civiliĭ eraŭ D-niĭ: Georgescu, directorul Prefectureĭ, cu D-na, familia Bălăcescu, D. Ciupagea cu D-ra Ciupagea, D. Cristodorescu şi D-ra Cristodorescu, D-na Panaitescu şi D-ra Panaitescu; în fine toată elita oraşuluĭ şi judeţuluĭ era concentrată acolo. Majoritatea D-nelor şi D-şoarelor străluceaŭ sub frumosul costum naţional.

La orele 12, vĕd că toată lumea din camerile lăturaşe se grămădesc în salonul principal. Macaua se suspendă căcĭ nu maĭ eraŭ pontatorĭ. Alerg şi eŭ, care nu mi-a fost mirarea când am vĕzut 6 voinicĭ ţăranĭ jucând *Romanul*. Intreb cine sunt? Aflaĭ că sunt D-niĭ: Grădinescu, Nicolaŭ, Antonescu, Boeriu, Suciu şi Saftu, toţĭ membriĭ aĭ corpuluĭ didactic din localitate. Eĭ esecutaŭ figurile cu preciziune şi cu sprintenia tinereţiĭ, în aplausele generale. După un mic interval, s'a executat tot de aceiaşĭ Domnĭ, „Banul Mărăcine" iarăşĭ într'un mod admirabil.

Pentru ca să nu existe nicĭ o notă discordantă între aranjamentul salonuluĭ şi petrecerea dintr'însul, în locul Cotilionuluĭ începu *Romana*. Acest joc s'a executat de 12 perechĭ şi anume, de:

D-niĭ: Nicolaŭ, cu D-ra Stefanie Georgescu; Grădinescu, cu D-ra Eugenie Stefănescu; Antonescu, cu D-ra Elisa Georgescu; Zaharia, cu D-ra Moncea; Broşteanu, cu D-ra Eftimescu; Boeriu, cu D-na Dimitrescu; Saftu, cu D-na Saftu; Suciu, cu D-na Georgescu; Maior Dimitrescu, cu D-na Bujoreanu; Căpitan Petrescu, cu D-na Petrescu; D-rul Marinoiu, cu D-ra Gheorghiu; D-rul Georgescu, cu D-na Georgescu.

Când se executaŭ figurile acestuĭ joc între ceĭ îmbrăcaţĭ naţional, cu gândul despicasem timpul, şi mi se părea că vĕd pe viguroşiĭ Romanĭ fugênd cu femeile Sabine. Onoare D-lor Profesorĭ şi Profesoare, carĭ aŭ ştiut să organiseze această petrecere adevĕrat românească. Ar fi de dorit ca toţĭ să aibă de exemplu aceasta şi se imiteze pe docenţiĭ de la malul Dunăreĭ, carĭ aŭ ştiut să distitue jocurile streine şi să le substitue cu cele naţionale.

Ar fi de dorit, ca în toate saloanele noastre să întroducem *Romana*, în locul quadrilurilor streine, căcĭ mult este plăcut acest joc, aşa cum l'am vĕzut în T.-Măgurele. Incă o dată onoare corpuluĭ didactic, care a ştiut să organiseze o astfel de serată, ducênd pe spectatorĭ din surpriză în surpriză până la ora 6 dimineaţa, când fiecare plecând, aŭ luat cu eĭ suvenirul acesteĭ petrecerĭ.

V. Rusanescu.

CRONICĂ

NICOLAE BLAREMBERG

E urgie mare 'n ţară,
Oameniĭ sunt foarte trişti,
Căcĭ de anĭ întregĭ guvernă,
Banda de colectivişti;
Şi nicĭ ciuma, nicĭ holera,
Nicĭ lăcustele hidoase,
N'adusese biet poporul
In durerĭ maĭ fioroase!
Cauza acestor lucrurĭ
De la sine se 'nţelege,
Cauza era ştiţĭ bine
Neamţul care este Rege!

—x—

In mijlocul desperăreĭ
Se ridică-un mîndru glas;
Cum l-aud colectiviştiĭ
Problematic strâmb' din nas;
Şi sudorĭ le curg pe frunte,
Cu turbare mulţĭ le şterg
Căcĭ vorbise sus şi tare,
Nicolae Blaremberg!
„Nu maĭ este chip în ţară
„Să trăim,— ţipa 'ncruntat,—
„De când stă pe tronul ţăreĭ
„**SHYLOCK INCORONAT**"!

—x—

Aniĭ trec.... Colectiviştĭ,
Ce 'şĭ credeau visul etern,
Cad,— cine nu cade 'n lume?—
Cad şi eĭ de la guvern!
Insă soarta ţăreĭ noastre
E aceaşĭ ca şi-atuncĭ,
Ea munceşte, ea plăteşte;
Iar Stăpânul *dă poruncĭ!*
Tot aceiaşĭ jale-apasă,
Pe popor!— Şi se 'nţelege
Cauza era şi-acuma
Neamţul care este Rege!

—x—

In mijlocul desperăreĭ
Dăogit s'aude-un glas,
Beldiman *cum îl aude*
Desgustat strâmbă din nas;
„Regele e fala noastră
„Şi în tot d'auna-am spus:
„Gloria mi se cuvine
„Că în ţară l-am adus!"
Dintr'un colţ al ţării-aceste
Vorbe cu iuţeală merg;
Cine oare le rostise?
Nicolae Blaremberg!

Tradem.

INFORMAŢIUNI

Ierĭ a venit înaintea Curţeĭ de casaţie secţia a II-a recursul procuroruluĭ de Craiova în procesul cu Simion Mihălescu.

Curtea a respins recursul procuroruluĭ şi a trimis procesul să se judece la Curtea de apel din Galaţĭ.

—✻—

Materialul şi maşinele necesare iluminatuluĭ bulevarduluĭ cu electricitate aŭ sosit şi aŭ început a fi instalate.

✻

De asemenĭ se lucrează cu multă activitate la terminarea caseĭ pentru maşinele electrice din grădina Cişmigiuluĭ, unde se va instala jocurile de apă.

—✻—

Azĭ s'a prezentat în biroul redacţieĭ D-nu Const. Popescu, funcţionar la căile ferate, plângêndu-se că ierĭ, în lipsa sa, câţĭ-va agenţĭ aĭ regieĭ s'aŭ dus la domiciliul sĕŭ ca să facă perchiziţie, bănuindu'l de contrabandist.

Aceĭ agenţĭ aŭ ameninţat pe nevasta sa într'un mod barbar ca să mărturisească unde ţinea ascuns tutunul, ceea ce în realitate nu se afla. Inţelegem dreptul acelor agenţĭ de a face perchiziţie, dar desaprobăm metoadele acestea necuviincioase şi brutale.

—✻—

In eleşteul de lîngă şoseaua viilor în dreptul caselor D-luĭ N. Fleva, s'a găsit ierĭ un cadavru care părea a fi zăcut în apă maĭ mult timp.

Parchetul fiind înştiinţat, D-nul Prim Procuror Sfetescu venind la faţa loculuĭ a început cercetările.

In buzunarul haĭnelor s'a găsit un ceasornic de argint cu lanţ, un portofoliŭ cu o marcă de aramă, o tabachere de tutun şi maĭ multe hârtiĭ.

Intr'una din aceste hârtiĭ este scris numele Sneider Schlaita din strada Uranus.

Cadavrul a fost transportat la spitalul Colţea, unde i se va face autopsia astăzĭ.

—✻—

Preţul cerealelor creşte continuŭ la Brăila:

Grâŭ: 55 libr. 12.75; 56 libr. 13.75—14.25.
Porumb: $56\frac{1}{4}$, libr. 965; $59\frac{1}{2}$, 10; 6 libr. 10.20.
Secară: $49\frac{1}{2}$, libr. 9.20.
Orz: 41, libr. 7 leĭ.

—✻—

Vinerĭ la 22 curent Academia Română va ţine şedinţă publică, în care D-l *V. A. Urechia* va citi:

1. Documente noуĕ despre *„Mihaĭ Suţul Domn Valahieĭ şi al Moldoveĭ până în Seret"*.
2. Din folkloristica română: *„Nea Sărăcilă"*.

—✻—

Societatea pentru cultura şi literatura română în Bucovina aduce la cunoştinţa prea onoratuluĭ public că în anul acesta se va ţine un ciclu de prelegerĭ publice ş. a.

1. Sâmbătă 23 Martie (4 Aprilie) a. c. va deschide acest ciclu D. profesor Gherasim Buliga, vorbind despre *Importanţa limbeĭ materne la cultivarea unuĭ popor.*
2. Lunĭ 25 Martie (6 Aprilie) a. c. va ţine cucernicia sa D. Dimitrie Dan o prelegere, vorbind despre *Ţiganĭ.*
3. Sâmbătă 30 Martie (11 Aprilie) a. c. va vorbi D. profesor Grigori Halip despre *Insemnătatea vinurilor din poame şi fabricarea lor.*
4. Duminică 7 (19) Aprilie a. c. va ţine D. Nico Tarasievicĭ o prelegere intitulată: *Schiţe etnografico-istorice despre teritoriul Bucovineĭ din timpurile antice până la ivirea Dacilor.*

Toate prelegerile se vor ţine în localităţile societăţeĭ, şoseaua Transilvanieĭ, 7. Intrarea gratuită. Inceputul la 6 şi jum. ore seara.

—✻—

Societatea Preseĭ roagă administraţiile Ziarelor din capitală şi din provincie să 'ĭ trimează zilnic câte un exemplar din foaia lor, pentru a putea avea colecţia tutulor Ziarelor din ţară.

Ziarele să s'adreseze *„Societăţiĭ Preseĭ"*, calea Victorieĭ 34, Bucurescĭ.

—✻—

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* roagă pe abonaţiĭ sĕĭ din judeţe carĭ aŭ primit înştiinţare de expirare a abonamentuluĭ Domnieĭ lor, se bine-voiască a se grăbi cu preînoirea.

Asemenea Administraţia maĭ face cunoscut că *nu are pe nimenĭ însărcinat cu încasarea abonamentelor*, în provincie carĭ rugăm să fie trimise prin mandate poştale pe adresa: *Administraţia Ziaruluĭ „Adevĕrul", Bulev. Elisabeta Nr. 111.*

Abonamentele din Capitala se plătesc contra chitanţeĭ Administraţieĭ în mâna încasatorilor noştri.

Scrisorile anonime saŭ de la persoane necunoscute redacţieĭ se pun la coş.

ŞTIRI ELECTORALE

După cele maĭ noĭ ştirĭ, liberaliĭ din Craiova tind să lupte la olaltă în viitoarele alegerĭ. Singurul D. Gr. Grămăticescu îşĭ va pune candidatura ca liberal independent.

—:-:—

In Bêrlad a avut loc de curând o mare întrunire a liberalilor. Aŭ vorbit Domniĭ Paladi, Panait Chenciu şi Nicorescu. *Telegraful Român* afirmă că în acest oraş, partidul liberal are puternice baze şi guvernamentaliĭ se prezintă la viitoarele alegerĭ cu slabe speranţe.

—:-:—

In urma renunţăreĭ Generaluluĭ Florescu de a'şĭ maĭ pune candidatura în judeţul Dâmboviţa, lista liberalilor-conservatorĭ s'a alcătuit ast-fel:

Colegiul I-iŭ: C. Olănescu şi I. Ciuflea.
Colegiul II-lea: I. Zoiade, comersant.
Colegiul III-lea: N. Cuţarida, arhitect.

—:-:—

La Bacăŭ, candidaţiĭ oficioşĭ:

Colegiul I-iŭ: Eug. Ghica, Şeptilicĭ, Sterian.
Colegiul II-lea: Livezeanu, G. Răileanu, Stroe Beloeanu.
Colegiul III-lea: Toma Rafail, G. Donicĭ.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (100)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XIV

Doĕ tinereţĭ

Renza apucă paharul şi îl zvîrli în sobă unde 'l sparse bucăţele.

— Aĭ să te omorĭ! zise ea.

Dănţuitoarea dete din umerĭ.

— Facĭ rĕŭ că nu mĕ laşĭ să beaŭ, zise ea. Moartea este uitarea.

Se resturnă pe spate.

Renza o sărută pe frunte.

— Vino! porunci ea. Mâine trebue să jocĭ... trebue să te odihneştĭ peste noapte.

— Noaptea 'ĭ lungă. Să ne bucurăm de spendorile noastre... Poate că vor fi scurte.

Bătu 2 ore din noapte.

Cea maĭ mare atrase pe cea maĭ mică fără multă trudă. Nimenĭ nu încercă să le reţie.

Prietiniĭ luĭ de Vaunoise fugeaŭ înpreună cu prietinele Roselli.

Vaunoise vĕzu cu mulţumire că conchista luĭ se duce să se culce, pe când maiorul Campayrol, cu buzele strînse, părea în prada uneĭ nemulţumirĭ negre.

Vicontele de Réville fuma o ţigară şi apropiindu'se de Vaunoise:

— Admirabilă'ĭ Roselli asta, zise el. Nu mĕ înşelaseşĭ; e prea curioasă istoria eĭ.

Lorenza duse pe sora sa în apartamentul eĭ, o cameră foarte frumoasă pe care contele o aranjase într'adins pentru noul sĕŭ idol.

Zidurile piereaŭ subt damasca galbenă ca aurul, cu doĕ tonurĭ, ca şi patul, ca şi scaunele, ca şi uşile şi ferestrele.

Pe jos era un covor moale.

— Cel puţin este generos, zise Renza cu naivitate.

— Fiindcă e bogat! zise cealaltă cu nepăsare.

— Tot o să fie cel puţin câteva sĕptămânĭ de linişte.

— Dacă aĭ ştii cât m'am săturat de viaţă!

— Să schimbăm.

— Cum aşa?

— Contele este generos, zise cea maĭ mare. Nu trebue aşa puţin lucru ca să trăim într'altă parte, singure. Să maĭ răbdăm câteva lunĭ. Francezii ăştia aŭ să te înbogăţească...

Buzele Giovaneĭ se lăsară într'o expresie de desgust.

Puse mâna pe gura soreĭ sale.

— Ah! nu cu banĭ d'aceştia! zise ea.

— Dar?...

— Ştiŭ ce vreĭ să 'mĭ spuĭ. Eŭ îţĭ voiŭ rĕspunde. Viaţa noastră n'o să aibă nicĭ un rezultat, dragă Renza! De multă vreme mĕ gîndesc la asta! Numaĭ nu am curaj....

Atrase pe sora sa spre dînsa.

— Să nu maĭ vorbim, îĭ zise. Să ne bucurăm de prezent, fără să ne ocupăm de viitor. De vreme ce întâmplarea ne zîmbeşte, să păstrăm singura fericire adevĕrată pe care ne o dă şi să nu ne maĭ despărţim! Am suferit prea mult.

Renza s'aruncă în braţele eĭ cu un fel de pasiune sĕlbatică.

— Ah! eştĭ bună! zise ea.

— Maĭ puţin decât tine. Nu m'a susţinut pe mine curajul tĕŭ?

Deschise o uşe care era aproape de pat şi zise:

— Ştiĭ.— Apartamentul acesta e pentru tine. Du'te şi te culcă. Dormĭ... Prietenia noastră este singura mea bucurie... Pentru mine, restul e numaĭ un vis!

Fără să se ocupe de sgomotele care se stingeaŭ în saloanele vecine, ea desbrăcă rînd pe rînd fie-care vestmânt şi'l lăsă să cadă jos la picioare'ĭ.

In prenumbra cameréĭ rĕŭ luminată de o lampă atârnată de tavan Giovana apăru cu splendoarea tinereţeĭ sale.

Era adevĕrat superbă, de o eleganţă de forme fără cusur.

Dacă subt perdelile ferestrelor ar fi fost ascuns vreun prietin d'aĭ luĭ George Dambert, ar fi încremenit vĕzênd asemănarea dănţuitoareĭ cu regele Cartieruluĭ Latin, în timpul nebuniilor luĭ de student.

Un minut dupe aceea, stând în pat rezimată într'un cot, cu pĕrul despletit, asculta cele din urmă vaete ale orgieĭ. Serbarea ce fusese dată în onoarea eĭ expira în sala d'alăturĭ.

Ameţită de fumul vinuluĭ, zdrobită de amintirile sale, adormi, uitând pe amantul căruia'ĭ datora luxul aceta necunoscut pentru care nu se tulbura câtuşĭ de puţin.

In salon rĕmăseseră numaĭ maiorul Campayrol şi contele de Vaunoise prietinul sĕŭ.

Maiorul îşĭ scărpina mereŭ capul.

Contele, din potrivă, era foarte vesel. Roselli îĭ plăcea.

Contele făcu maioruluĭ o descriere entusiastă a frumuseţiĭ dănţuitoareĭ, şi sfîrşi cu întrebarea aceasta:

— Ce zicĭ?

— Heĭ! heĭ! sigur că e fată adorabilă.

— Nu 'ĭ aşa?

— Negreşit. Norocos ştrengar eştĭ că aĭ putut să puĭ mâna pe comoara asta!... Insă....

— Ce vreĭ să zicĭ?

— Istoria eĭ nu te a înfiorat?

— Zeŭ, nu!

— Cu toate acestea e jalnică.

— Nu'ĭ maĭ jalnică de cât a semenelor eĭ. Găseşte'mĭ alta care să nu fi îndurat miĭ de mizeriĭ la început!

— Da... însă Giovana asta are ceva particular.

— Nu ştiŭ ce ar putea avea.

— Iţĭ aducĭ aminte de cele doĕ fetiţe de la Jonchère?...

— Ce are a face?

— Ascultă. Una din ele a fost trimisă în apropriere de Limoges.

— Apoĭ...

— A doa s'a dus în Italia.

— Italia e mare.

— Nu zic nu.

— Spune maĭ iute ce aĭ de spus, fiind că mĕ grăbesc.

Vaunoise se ridică puţin şi se făcu că vrea să se ducă spre uşa pe unde ieşise Roselli.

Maiorul Campayrol îl pironi pe scaun cu un gest, apoĭ îĭ zise:

— Mititica asta a fost încredinţată uneĭ femeĭ Simoneta... Aĭ auzit istoria?

— Foarte bine.

— Simoneta asta era nevasta unuĭ hangiŭ....

— In lume nu 'ĭ numaĭ o Simonă orĭ o Simonettă.

— Da, însă hangiul acesta şedea pe drumul Bergamuluĭ, în apropiere de Monza.

— Unde vreĭ să viĭ?

— Fiĭ cu răbdare. Dupe informaţiunile mele, hangiul şi nevasta luĭ a murit şi hanul a fost vîndut. Iar fetiţele— tot dupe cele de am aflat— aŭ fost într'adevĕr luate de o bandă de muzicanţĭ...

(Va urma)

CAMILLE DE SAINTE-CROIX

Femeea fără cap

Il iubea ca o cățea supusă și nu'ĭ cerea decât s'o iubească... Firea eĭ era cinstită și candidă, conștiința îĭ era curată și tare. Născută ca să trăiască cât se poate de virtuos dacă s'ar fi măritat cu un om care ar fi meritat'o, fatalitatea 'ĭ legase destinul cu un mișel împovărat de crim gata la orice. Ea îl știa hoț, îl știa ucigaș, și tot ce ar fi făcut'o să se revolte și să se îngrozească de alt bărbat, pe bărbatul acesta o făcea să 'l iubească și să'l admire. El îĭ spunea tot, simțea plăcere ca să 'ĭ destăinuiască eĭ lucrurĭ pe carĭ totdauna ar fi vrut să nu le știe, poate pentru ca s'o lege de dînsul prin legăturile maĭ tarĭ ale complicitățiĭ. El o iubea; ea îl știa credincios și nu'ĭ cerea nimic maĭ mult.

Intr'o zi ajunseră foarte săracĭ, cu un fel de oboseală la omul acesta care 'l împiedica de a reîncepe vechile fără de legĭ prin care se îmbogățise de atâtea orĭ. Și ea simțea o întristare, o dur re, când îl vedea laș și moale, înobilându-se în mizerie. Atuncĭ ea îșĭ aduse aminte că era prea frumoasă, și că bărbațiĭ îĭ dedeaŭ tîrcoale, cu buzunarele pline de aur, cu acel aur care trebuia adoratu luĭ. Și o dată fu ispitită ca să se vînză. Asta fuse numaĭ un fulger; însă se îngrozi îndată de ideia asta. Pentru ca să se pedepsească și ca să nu cază în ispită, cumpără vitriol și 'șĭ stropi fața. Rĕmase desfigurată, hidoasă.

Atuncĭ omul acesta înțelese și se înduioșă când vĕzu atâta iubire mare. El putea să fie criminal; nu era criminal de rînd. Se schimbă, voi să muncească și să'ĭ câștige o viață fericită.

„Crima cea maĭ mare pe care am făcut'o, o simt acum, este că te-am înșelat."

Inșelată ea? Avusese el altă amantă? Femeea înebuni. Ce să facă ea? Să 'l omoare? Pentru ce? Intr'o clipă nu 'l maĭ iubi și într'o clipă amantul eĭ ajunsese maĭ puțin de cât nimic pentru dînsa! Insă ea avea suferințe de rĕzbunat! Nu 'l ascultă cum se ruga, cum plângea. Se îmbrăcă și eși din casă. Fugea pe stradă. oferindu-se trecĕtorilor pentru cincĭ fr, pentru un franc, pentru nimic! Și trecĕtoriĭ rîdeaŭ când auzeaŭ propunerile pociteĭ, saŭ fugeaŭ fără să rĕspundă, speriațĭ de figura eĭ mâncată de vitriol.

O noapte întreagă hoinări ea astfel. Și dimineața o găsi plină de noroĭ, lungită pe o bancă de pe un bulevard. Nu putea să se maĭ întoarcă la amantul eĭ. Prin urmare pentru dînsa de acum încolo viitorul era nul și gol; și în fața neantuluĭ acestuia ea nicĭ nu putea să se omoare, fiindcă nu voia ca el să'șĭ poată zice: „Ea s'a omorît pentru mine."

Și nicĭ nu putea să spere că altul o s'o dorească vreodată.

Fiind prea de dimineață bulevardul era pustiŭ. S'ascunse subt o poartă și se despuie de haine... pe care le aruncă în canal. Peurmă aștept. Insfîrșit s'auzi un uruit. Maĭ așteptă, și când trecu căruța — o căruță foarte mare încărcată cu lapte — se repezi cu fruntea înainte. O roată îĭ tăe capul, o altă roată i-l făcu piftie. Laptagiul, îngrozit de procesul-verbal, arde câte un bicĭ cailor și se face nevĕzut.

Și moarta fără cap rĕmase în mijlocul șoseleĭ, pe spate lungită, oferind privireĭ trecĕtorilor o poftă crudă pentru corpul acesta gol, așa de frumos, din care rĕmăsese numaĭ brațele, picioarele și trunchiul.

Amantul sĕŭ nu va ști nicĭ-odată ce s'a făcut ea și nimenĭ nu va putea spune cine era decapitata aceea cu corpul de Veneră astfel prostituată.

I. S. Sp. Mavrutz.

Cutia cu scrisorĭ

Domnule redactor,

Față cu protestul iscălit de vre-o 30 studențĭ ca rĕspuns la scrisoarea ce am adresat D-luĭ C. Vasiliu, eŭ student dar necunoscut între studențĭ, dar care pot să le-o probez că sunt student,

Mĕ cred obligat de a declara că n'am avut cea maĭ mică intențiune să atac corpul studențesc din Bucureștĭ, cu atât maĭ mult să lovesc în reprezentanțiĭ legalĭ aleșĭ și trimeșĭ la serbările din Gand și anume D-niĭ Mehedințĭ, Bobulescu, Bălănescu și Iliescu.

Am voit numaĭ să arĕt că D-sa în calitate de delegat nu are dreptul să se poarte necorect față cu cetățeniĭ de orice culoare politică ar fi.

Cu atât maĭ rĕŭ că a găsit colegĭ să'ĭ susție purtarea.

In ceea ce privește despre existența asociațiuneĭ generale, îmĭ vețĭ da voe, D-le redactor, să afirm încă o dată că ea nu există.

In adevĕr, în anul 1880 studențiĭ universitățilordin Bucureștĭ și Iașĭ aŭ constituit asociațiunea generală a studenților universitarĭ românĭ, al căreĭ scop este de a desvolta și întreține spiritul de colegialitate și solidaritate între studențĭ; a discuta cestiunĭ privitoare la învĕțămînt, la științe, la istorie, la literatură și la economia națională.

Mijloacele de acțiune după art. IV din statute sunt: a organiza în fie-care an congres al studenților, în care să se trateze numaĭ cestiunile atingĕtoare de scopul asociațiuneĭ și după art. VI, congresul studenților alege din sînul sĕŭ două comisiunĭ de câte 13 membri, una pentru Bucureștĭ și alta pentru Iașĭ, reprezentând amîndouĕ asociația generală și avînd de misiune a organiza numaĭ congresul.

De unde urmează, că delegatul comisiuneĭ nu are alt rol de cât a organiza congresul și atâta tot. Ca dovadă despre aceasta studențiĭ din Iașĭ, cum se vede, maĭ liberalĭ ca colegiĭ lor din Bucureștĭ, cunoscĕnd maĭ bine regulamentul și statutele și să nu lase lipsițĭ de avantajele obținute ca teatru etc. și pe colegiĭ lor de bancă dar streinĭ și ca să fie și corecțĭ față cu statutul congresuluĭ aŭ înființat asociația studenților fără deosebire de naționalitate cu un comitet cu totul aparte de comisiunea de organizare a congresuluĭ.

Aceasta se cerea să se facă și aicĭ. — Studențiĭ din Bucureștĭ nu aŭ făcut'o, de și aŭ fost mulțĭ din aceĭ carĭ aŭ avut de scop a o face. Iată acum cum se procedează în Bucureștĭ.

Comisiunea de organizare a Congresuluĭ eliberează la toțĭ studențiĭ fără deosebire de naționalitate, cărțĭ de student, prin urmare 'ĭ consideră ca membriĭ aĭ asociațieĭ generale a studenților Universitarĭ românĭ, și ca atarĭ ar trebui și Româniĭ și străiniĭ să ia parte la Congres. Când însă vine vorba de înscriere la Congres atuncĭ străiniĭ sunt înlăturațĭ, conform art. 1 din Statute.

De unde rezultă că comisiunea de aicĭ — și aceasta nu se poate nega de nimenĭ — lucrează tot anul contra regulamentuluĭ și a statutelor, atribuindu'șĭ drepturĭ ce nu le posedă. Căcĭ dacă le-ar fi avut studențiĭ toțĭ fără deosebire de naționalitate, ar fi putut face parte din Congres. S'ar putea să mi se rĕspunză că și comitetul din anul trecut tot așa a procedat.

Nu neg aceasta, dar de unde urmează, că dacă s'a abuzat odată, să se abuseze și de aci înainte? Cu toate că comisiunea din anul trecut de și a abuzat, ar fi putut fi întru câtva scuzată, căcĭ numaĭ eĭ i se datoresc începutul reducțiunilor. De comitetul trecut s'a obținut reducerĭ la teatru, la băĭ, la grădinĭ, la teatre de vară, etc. etc.

Dar comisiuneĭ prezente ce datorim?

Bir de 2 leĭ de cap de student și reducerĭ de medicamente.

Nu zic că sunt de prisos ar putea servi multor bolnavĭ, dacă nu comisiuneĭ ce continuă încă și astă-zĭ a abuza.

Prin urmare, vedețĭ, D-le Redactor, că în scrisoarea mea adresată D-luĭ Vasiliu 'ĭ am contestat numaĭ gradul abusiv de delegat, și cu care nu avea dreptul sĕ lovească în cinstea unuĭ cetățean.

Ca persoană privată poate să facă, putu să facă și ceva maĭ mult, nu'ĭ contest acel merit, dar ca delegat nu.

Cât privește pe onor. sĕĭ colegĭ ceĭ iscălițĭ și carĭ se cred atacațĭ de scrisoarea mea, 'ĭ rog să mĕ creadă că nu 'ĭ am atacat daca am cutezat să spun un adevĕr.

Aŭ fost alte ocasiunĭ când tot acești colegĭ pe nedrept și într'un mod infam aŭ fost batjocorițĭ de colegĭ astă-zĭ alăturĭ iscălițĭ în contra scrisoareĭ mele și cu toate acestea atuncĭ de și aveaŭ și dreptul să protesteze de și aveaŭ și mijloace să probeze acuzațiunile neîntemeiate aduse contra lor dar atuncĭ n'aŭ făcut'o. Rĕŭ s'a procedat, dar cine e de vină? Când însă e vorba de un adevĕr atuncĭ protestele apar, cum a apărut și acesta.

Primițĭ, vĕ rog, Domnule Redactor, odată cu mulțumirile mele și asigurarea distinseĭ mele considerațiunĭ.

S. Demetrescu.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 364.00

NOTIFICARE

D-luĭ director al Creditului funciar-rural din Bucureștĭ, str. Colțeĭ,

Domnule,

Spre complectarea opunereĭ ce v'am făcut prin Corpul Portăreilor tribunaluluĭ Ilfov la 25 Februarie 1891, relativ la dispariținea unor scrisurĭ funciare-rurale, menționate în comunicarea prin portăreĭ; despre care s'a luat act de D-voastră la 26 Februarie a. c.;

Vĕzĕnd că D-v. arătațĭ că din cele 28 scrisurĭ treĭ și anume: 67,389, 79,644 și 79,645 aŭ fost eșite la sorțĭ, iar cele-l'alte aŭ fost preschimbate în altele cu borderoul Nr. 686.

Luând cunoștință de numerile acelor scrisurĭ în carĭ s'aŭ schimbat, vĕ notific că mĕ opun ca și prin precedenta'mĭ comunicare, atât la plata acestor titlurĭ carĭ poartă Numerile 111,709, 111,710, 111,711, 111,712, 111,713, 111,714, 111,715, 111,723, 111,724, 111,725, 111,726, 111,727, 111,728, 111,731, 111,732, 111,733, 111,734, 111,735, 111,736, 111,737, 111,738, 111,739, 111,740, 111,741 și 111,742, preschimbate cu sus zisul borderoŭ, cât și la plata cupoanelor de 1 Iulie și următoarelor saŭ orĭ-căror dividende. Menținĕnd prin actul de față toate dispozițiile și formele coprinse în trecuta noastră comunicare.

Primițĭ stima ce vĕ păstrez.

Pentru **Victoria Cioranu, Athanasiad.**

Corpul Portăreilor Trib. Ilfov

Prezenta s'a primit azĭ 7 Martie 1891, care se va notifica conform art. 47 din regulament.

Șeful Portăreilor, **Niculescu.**

No. 3735. 1891, Martie 20 st. noŭ.

S'a luat notă azĭ la orele $4^{1}/_{2}$.

Petre Stoicescu.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

(Va urma) *Total leĭ 1527.00*

Congresul Corpuluĭ Didactic

Al optulea congres didactic se va ține la Iașĭ în zilele de 15 16 și 17 Aprilie viitor.

Se va discuta: *Despre metodul de predare al Aritmeticeĭ și al figurilor geometrice în învĕțămîntul primar.*

Direcția regală a căilor ferate va acorda reducerea cuvenită membrilor congresuluĭ.

Inscrierile se fac la D. Secretar *C. C. Dobrescu*, profesor la liceul Sf. Sava, strada Scaune 47.

Președinte **D. Petrescu**

Ultime Informațiĭ

Candidațiĭ junimiștĭ la colegiul I de Botoșanĭ sunt D-niĭ P. P. Carp, Hermeziu și Ghica-Deleanu.

—※—

Un consiliu de miniștri este convocat pentru mâine la ministerul de Interne.

—※—

Ni se scrie, că sub-prefectul plășeĭ Braniștea din județul Iașĭ, D-nu Farra, în schimbul unor beneficiĭ materiale, favorizează pe arendașul moșieĭ Lăzărenĭ, Albert Brill.

Așa, între altele, a pus pe locuitoriĭ comuneĭ Golăeștĭ să construiască treĭ podurĭ pe această moșie, a căror utilitate pentru sătenĭ este nulă, dar profitabilă arendașuluĭ. Muncitoriĭ țeranĭ n'aŭ fost plătițĭ pentru această lucrare, iar cheltuielile s'aŭ acoperit cu suma de 3000 leĭ luată din casa comunală.

Afară de aceasta, acest sub-prefect a dat administrația comuneĭ Golăeștĭ tot pe mâinele evreuluĭ Albert Brill, care taie și spânzură în consiliul comunal, pune de se falsifică listele electorale, ștergênd pe ceĭ carĭ nu'ĭ plac, adăogând pe alțiĭ, etc.

Primarul Neculaĭ Hagi Simion, chemat înaintea judecătoruluĭ, a declarat că a făcut tot ce i-a ordodonat sub-prefectul Farra în folosul luĭ Albert Brill.

Cerem anchetă.

—※—

Candidațĭ pentru Camera de comerț din Galațĭ sunt D-niĭ:

Ioan Plesnilă, C. Caranfil, Al. Șoarec, Nicu Madgiaru, Haralamb Dumitrescu, I. Niculescu, Ioan Tomovicĭ, N. Chiriacopulo, P. Gheuca, Garabet Popovicĭ, G. I. Anastasiu, Ap. P. Papadopol, G. I. Teodorescu, H. Nenițescu, I. Schinabek, Timoleon Nebuneli, P. Alexandrescu, V. Frigator, Sava Steriano, G. Panu și Măgărdicĭ Ciuntu.

—※—

Mâine va veni înaintea consiliuluĭ de resbel al corpuluĭ al doilea de armată procesul Coloneluluĭ Polizu, amânat spre a se aduce dosarul de la Constanța.

—※—

Rezultatul baluluĭ dat de societatea funcționarilor publicĭ la 29 Ianuarie 1891, în Teatrul Național.

Veniturĭ.—Din bilete 9,065, din tombolă 6,000, din ofrande 2,065. Total 17,121 leĭ.

Cheltuelĭ.—Chiria săleĭ teatruluĭ, luminatul, încălzitul, etc. 1,329,45. Diverse cheltuelĭ 1,586,96. Total 2,916.31 leĭ.

Beneficiŭ net 14,204.69 leĭ.

—※—

Mâine Vinerĭ se va juca la *Teatru Dacia* pentru a doua oară revista politică **Rezvotul** de *Juvenal*.

—※—

Bibliografie: A apărut o nouĕ ediție populară din „Spitalul Amoruluĭ", de cunoscutul nostru scriitor popular Anton Pan. — Se află de vînzare la tipografia Oprea Demetrescu, editorul, și la D. H. Steinberg, anticar, Calea Rahoveĭ.

—※—

Atragem atențiunea D-luĭ Director General al Poștelor și telegrafelor asupra situațieĭ de plâns a bieților împărțitorĭ telegrafo-poștalĭ din toată țara și maĭ cu seamă din Iașĭ.

Acești nenorocițĭ, plătițĭ cu o leafă derizorie, muncesc câte 16 ore pe zi și maĭ sunt silițĭ să facă cu rĕndul gardă de noapte la oficiul poștal.

Afară de aceasta, eĭ sunt expușĭ adese-orĭ la rĕul tratament al unora dintre funcționariĭ telegrafo-poștalĭ, carĭ abuzează de puterea lor față cu bieții împărțitorĭ.

Sperăm că D. colonel Gorjan, convingêndu-se de nedreptatea ce se face acestor oamenĭ, va căuta să le îmbunătățească soarta.

In special, la Iașĭ trebue neapĕrat mărit numĕrul împărțitorilor, căcĭ numaĭ cu 13 oamenĭ e cu neputință să se facă serviciul bine și maĭ ales să nu se nedreptățească niște bieți muncitorĭ.

—※—

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul" *pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvârșire la serviciul* Agenția Havas *precum și celor-l'alțĭ agențĭ de publicitate și anunță pe numeroșiĭ sĕĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

—※—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4%	Renta amortisabilă	87—
5%	Imprumutul comunal (1883)	95—
5%	Imprumutul comunal (1890)	96—
5%	Scris. funciare urbane	96—
5%	Scris. funciare rurale	99—
5%	Renta amortisabilă	$100^{3}/_{4}$
5%	Scris. urbane de Iașĭ	$84^{1}/_{4}$

ULTIME TELEGRAME

WASINGTON, 21 Martie. — D. Blaine pregătește un respuns la nota D-luĭ Fava. El a avut erĭ după amiază o conferință cu președintele Harisson.

LUBECK, 21 Martie.—Un banchet s'a dat în onoarea Impĕratuluĭ. Respunzênd toastuluĭ primaruluĭ, M. S. a mulțumit pentru primirea călduroasă ce i s'a făcut. A băut în sănătatea cetățenilor din orașul Lubeck, care a fost în tot-d'a-una scutul spirituluĭ patriotic.

BIBLIOTECA ALEASA

este numele uneĭ frumoase colecțiunĭ de romane sensaționale și de gust, ce 'șĭ va începe apariținea de la 20 Martie viitor. De la această dată vor apare regulat câte douĕ volume pe lună, de 300 și maĭ bine de paginĭ fie-care, cu prețul de un leŭ volumul. Aceĭ carĭ ar dori să posede această bibliotecă, să trimeată D-luĭ C. Pestreanu, în strada Sf. Apostolĭ 61, numaĭ șase leĭ, și în schimb vor primi o serie de 10 volume, adică c'un câștig de 40 la sută de cât ceĭ carĭ ar cumpăra în parte fie-care volum.

Scopul acesteĭ bibliotecĭ este d'a rĕspândi, pe cât se va putea maĭ mult, pe toțĭ autoriĭ celebri românĭ și streinĭ.

Primul volum va fi un roman de simpaticul și mult cunoscutul romanțier Ernest Daudet: **Crima luĭ Ioan Malory,** episod din resbelul Crimeiĭ.

Primăria Com. Bucureşti

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa generală că a 6-a tragere la sorţi a obligaţiunilor împrumutului oraşului Bucureşti de lei 13.000.000 emisiune 1888, se va efectua în zioa de 1 (13) Aprilie a. c. la ora 3 p. m., în Sala Consiliului Comunal.

La această tragere se vor amortiza titluri în valoare de lei 59.000.

Primar, *Em. Protop. Pake.*

Şeful Comptab., *Andrian.*

Nr. 11,779. Martie 20 1891

Un tênĕr doresce a da lecţiunĭ de clasele primare, gimnasiale şi limbistice. Iniţiale: S. O., Podu de pământ 185, la D. Costache Păunescu.

AVIS

pentru tinerimea studioasă din oraşul Bucureştĭ.

Căpitanul maritim D-lŭ Alfonso Basilone Directorul Şcoaleĭ Italiane din Bucureştĭ, are onoare de a inscinţa că în zilele de Lunĭ, Miercurĭ şi Vinerĭ din toate septămânile ţine curs în localul din strada Fontânei Nr. 12 bis de lecţiunĭ de limba Italiană, de Matematica, navigaţiune şi astronomia nautică.

Onorariul pentru lecţiunile în clasă, saŭ pentru a celor carĭ ar dori la domiciliul, este a se conveni.

DE BUNĂ VOIE

SE VINDE CASELE din Strada Sf. Vinerĭ, (Herasca) Nr. 81, avênd în faţada caselor şi trecere de tramway, compuse din o prăvălie şi sus un mare salon, precum şi vr'o şase cemere, pivniţă; iar la catul al treilea sunt mansarde bune de locuit.

Doritoriĭ carĭ vor bine-voi a le cumpĕra să se adreseze la D-na Mitana Marinescu, proprietară, str. Sf. Vinerĭ, 31.

SE CAUTĂ UN COMPTABIL

care a maĭ fost ca atare pe la moşiĭ şi cunoaşte comptabilitatea în partidă dublă.

A se adresa la D. C. Dimitriu în Biroul Fabriceĭ de Hârtie, Calea Victorieĭ, Nr. 77.

CURSELE VAPÓRELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a. m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a. m.	Marţĭ 4 a. m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p. m.	« 12 p. m.	« 12 p. m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

De la Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.